



От 20.01.2013 до 25.01.2013 в Цешин, Полша, се проведе петата транснационална визита по проект на програма „Коменски”. Темата на проекта е „Иновативното преподаване (с акцент върху информационните технологии) и неговото влияние върху качеството на образованието”. Във визитата участваха 2 учители и 5 ученици от СОУ „Вичо Грънчаров” и представители на още 5 страни – Испания, Италия, Румъния, Турция и Швеция.

Училището представи предварително разработени интерактивни упражнения на английски език и участва във фестивал на научните филми. Беше представен и новият брой на онлайн списанието , което отразява дейностите по проекта
:

http://www.souvg.com/comenius_electronic_magazine/



Учениците имаха възможност да използват знанията си по английски език, за да общуват с децата от страните-партньори, да създават контакти и приятелства и с още по-голям ентусиазъм да усвояват знания и умения, необходими им за бъдещата успешна реализация. Силвия Петрова, ученичка в 11 „а” клас, разказва за преживяванията си в Полша:
„Когато очакваш нещо с голямо нетърпение, то идва изключително бавно, но пък за сметка на това, когато дойде, отминава светкавично бързо. По същия

начин аз и още четирима ученици очаквахме петата установена визита по проекта „Коменски”, този път в Полша. Въпреки не чак толкова дългия, но изморителен полет до Варшава, а после и продължителният престой на Варшавското летище за следващия ни полет до Катовице, късно вечерта пристигнахме в Цешин – нашата крайна цел. Запознахме се с „приемните” си семейства, чиито домове щяха да бъдат и наши в следващите пет дни. Когато посещаваш дадено място за пръв път, всеки един детайл ти прави впечатление. Първият такъв, който остана в съзнанието ми, е една средно-голяма къща, цялата отрупана в сняг, с голям двор и куче порода „Хъски”, което вероятно беше обезпокоено от непознатия нашественик, посещаващ дома му в този късен час. Другото нещо, което ми направи силно впечатление беше топлината, с която семейството ме посрещна в дома си, без даже да ме познава. Тъй като на другия ден трябваше да ставаме рано за училище, не загубихме много време в разговори и директно си легнахме.

Сутринта ми започна с топъл чай и вкусна закуска и продължи с пътуване с автобус до училището, където щеше да се проведе приветстваща церемония на всички партньори от този проект. Уютна зала, традиционна полска музика, изпълнена от талантили ученици, мили преветстващи думи от страна на директора на училището и много нови запознанства, направиха деня ми повече от страхотен.



Следващата сутрин отново започна с чаша топъл чай, но този път придружен от невероятна гледка на падащи снежинки, разкриваща се от прозореца на кухнята. В училището имахме различни дейности, една от които беше гледането на десетминутни научни филми, които всяка държава беше изготвила. Съвсем заслужено първото място за най-добър научен филм беше присъдено на Румъния. Денят продължи с обяд в пицария и посещение на кметството на Цешин, където лично кметът ни разказа историята на този град. Истинското щастие настъпи, когато ни съобщиха, че вечерта ще ходим на пързалка с шейна. Всеки би се учудил каква пързалка с шейна би могло да има вечерта? Е, отговорът се побира само в една дума-необикновена. Впрегнати в няколко шейни, коне ни чакаха пред малка открита къщурка, с голямо огнище, където всеки, който иска можеше да си опече собственоръчно наденичка. Най-после дойде време за съществената част, в която щяхме да се возим на шейните. Когато конете пъргаво задвижиха копитцата си по отрупания със сняг път, в сърцето на всеки един се появи едно детско вълнение. А когато конете ускориha, се двежихме толкова бързо, че още малко щяхме да полетим. За миг дори се почувствахме като дядо Коледа, само че вместо от елени, нашата шейна беше водена от коне. Няма да скрия, че след обиколката бяхме

мокри и замръзнали, но точно навреме дойде партито, на което всеки можеше да се сгрее с по пиtie и да потанцува.



На следващия ден трябваше да ставаме в пет часа, защото по програма имахме посещение на една от най-старите солни мини в Полша, превърнала се с времето в музей и посещение до старата столица на Полша-Краков. За пръв път през живота си бях на 135м под земята...Цялата обиколка на мината продължи около три часа, през които екскурзоводка ни развеждаше през различните ѝ помещения и ни разказваше за предназначението на всяко едно от тях през годините. Научихме, че тази мина е открита през 13-ти век и от тогава до 2007 година е произвеждала готварска сол. Научихме също, че мината е била посетена от знаменити личности като папа Йоан Павел II, американският президент Бил Клинтън и много други. Обиколката в Краков също беше много полезна. Научихме легендата за построяването на града, обиколихме някои от най-важните исторически сгради, освен това имахме малко свободно време за пазаруване. Вечерта се завърнахме изморени в домовете си в Цешин, където имахме вечеря с приемните ни семейства.

За съжаление последният ден от предстоя ни в Полша дойде. В него по програма имахме посещение на нацисткия концлагер в Аушвиц. След него в училището се състоя церемонията по връчването на сертификатите. Последваха реч на директора, музикални и танцови изпълнения на учениците и много снимки. В края на деня отидохме на ледена пързалка, където ни беше дадена възможността да падаме на воля, колкото пъти си поискаме, при това на фона на хубава музика. И тук емоциите бяха много, още повече като знаехме, че ще се забавляваме за последно. Вечерта завърши с вечеря в пицария, с много разговори и смях.

Казват, че истински хубавите моменти-тези, които остават трайно в съзнанието ни, са изключително малко и се случват рядко. Е, аз имах цели пет такива, при това в пет поредни дни. Какво повече мога да искам?!”